

*слово на знание по истиинъ Духъ; (9) другому пакъ вѣра чрѣзъ истиинъ Духъ, а другому дарби на исцѣленія пакъ чрѣзъ истиинъ Духъ се даватъ; (10) а другому дѣйствие на чудеса, другому пророчество, а другому распознаваніе на духоветъ, и другому различни язици, другому пакъ тѣлкуваніе на язици. (11) А всичко това го дѣйствува единий и този истиинъ Духъ, който всякому особо раздѣлява. Укакто му е угодно.

(12) Защото фактъ тѣлото е единъ има много удобе, и вситѣ удобе на единото тѣло, ако и много да сѫ, пакъ едно тѣло сѫ, хгака и Христосъ. (13) Защото всички и чрѣзъ единий истиинъ Духъ се кръстихи да смаѣтъ единото тѣло, чи Юдеи и Еллини, и раби и свободни, ши всинца въ единъ Духъ се напоихши. (14) Защото тѣлото не е единъ удъ, но много. (15) Ако речеше ногата: Полеже не съмъ ръка не съмъ отъ тѣлото, да ли за това ти не е отъ тѣлото? (16) И ако речеше ухото: Понеже не съмъоко не съмъ отъ тѣлото, да ли за това ти не е отъ тѣлото? (17) Ако бѣше всичкото тѣло око, да щипае да е слышанието? ако ли все слышаніе, да обоняніето? (18) Но сега и Богъ е положилъ удобетъ всякой единъ отъ тѣхъ въ тѣлото иакто е изволилъ. (19) Ако бѣхъ били вситѣ единъ удъ, да щипае да е тѣлото? (20) Но сега удобе сѫ много, а тѣло едно. (21) И не може окото да рече на рѣката: Нѣмамъ потреба отъ тебе; или пакъ главата на нозѣтъ: Нѣмамъ потреба отъ въсъ. (22) Но удобетъ на тѣлото които се виждатъ че сѫ по слаби, тѣ сѫ много по потребни. (23) И тѣзи части на тѣлото които ни се виждатъ за по бесчестии, тѣмъ пове-

че почетъ прилагами; и неблагообразнѣ наши удобе иматъ по голѣмо благообразие. (24) И благообразнѣ наши удобе нѣмать нужда. Но Богъ е распоредилъ тѣлото като е далъ на лишеното по голѣма почетъ; (25) за да нѣма раздоръ въ тѣлото, но удобетъ да иматъ истото попечение единъ за другъ. (26) И ако страда единъ удъ, вситѣ удобе състрадатъ; ако ли се слави единъ удъ, вситѣ удобе се радватъ съ него заедно. (27) А и въи сте тѣло Христово, и частно удобе.

(28) И ѹедни постави Богъ въ церквата, първо ѹапостоли, второ ѹаророди, трети учители, послѣ чудеса, напоконъ ѹадари на исцѣленіе, ѹомагания, буправления, разни язици. (29) Всичкитѣ ѹапостоли ли сѫ? всичкитѣ пророци ли сѫ? всичкитѣ учители ли сѫ? всички дѣйствуваха ли чудеса? (30) всички иматъ ли дарби на исцѣленіе? всички говорятъ ли язици? всички тѣлкуватъ ли? (31) Имайте ревностъ за по добрии дарби; и да зъ още по прѣвъходенъ начинъ ви показвамъ.

ГЛАВА 13.

Ако говорихъ съ человѣчески и ангелски язици, а любовъ нѣмамъ, ище съмъ мѣдъ що занти или кимвалъ що дрънка. (2) И ако имамъ пророчество, и ако всичките тайни и всако знаніе, и ако имамъ всичката вѣра бѫшто и гори да прѣмѣстя, а любовъ нѣмамъ, инишо не съмъ. (3) И ако раздамъ всичкитѣ си имотъ за прѣхрана на сиромаситъ, и ако прѣдамъ тѣлото си на язгореніе, а любовъ нѣмамъ, инишо не се ползвамъ. (4) Любовъта дѣлготъри, благосклон-

* Гл. 1; 5. 13; 2.

2 Кор. 8; 7.

и Мат. 17; 19, 20.

Гл. 13; 2. 2 Кор.

4; 13.

и Мар. 16; 18. Ик.

5; 14.

о Мар. 16; 17. Ст.

28, 29. Гал. 3; 5.

и Рим. 12; 6. Гл.

13; 2. 14; 1, и др.

и Гл. 14; 29.

1 Иоан. 4; 1.

и Дѣян. 2; 4. 10; 46.

Гл. 13; 1. 19, 20 и

и Рим. 12; 6. Гл. 7; 7.

2 Кор. 10; 13.

Ефес. 4; 7. Гал. 5;

и Иоан. 3; 8. Евр.

2; 4.

и Рим. 12; 4, 5.

Ефес. 4; 4, 16.

и Ст. 27. Гал. 3; 16.

и Рим. 6; 5.

и Гал. 3; 28. Ефес.

2; 13, 14, 16. Кол.

3; 11.

и Иоан. 6; 63.

7; 37—39.

и Ст. 28.

и Рим. 12; 3. Гл.

3; 5. Ст. 11.

и Рим. 12; 5.

Ефес. 1; 23. 4; 12.

5; 23, 30. Кол. 1; 24.

и Ефес. 5; 30.

и Ефес. 4; 11. Ион.

и Ефес. 2; 20. 3; 5.

и Дѣян. 13; 1. Рим.

12; 6.

и Ст. 10.

и Ст. 9.

а Числа 11; 17.

б Рим. 12; 8.

и Тим. 5; 17. Евр.

13; 17, 24.

и Гл. 14; 1, 39.

— 2, 12.

а Гл. 12; 8—10, 28.

и 14; 1, и др. иск.

и Въжъ и Мат. 7; 22.

и Мат. 17; 20. Мар.

11; 23. Лука 17; 6.

и Мат. 6; 1, 2.

и Прит. 10; 12.

и Пет. 4; 8.